

Els fadrins de Sant Boi

Roser Darder i Marquès, "de Can Pere Jan", Tossa de Mar

1.Els fa-drins de Sant Boi mol-ta fa-txen-da en gas - ten, el més pe - tit de tots
2.Va ves - tit de ve - llut, bo-to-na-da de pla - ta, se n'ha com-prat un ram
3.Se n'ha com-prat un ram, set du-ros d'or cos - ta - va; tres du - ros cos-ta el ram,
7 en gas - ta més qu(e)els al-tres, tra la - là, el ma-co de la La - ia, tra-la - là.
per dar a l'e - na - mo - ra - da,
qua - tre més la lli - ga - da,

Quan l'ha tingut comprat ja no sap on posar-lo,
se'l posa en el barret, per fer més pompa i gala.
Quan li ha tingut posat, carrer avall se'n nava,
quan és a mig carrer ja mira els ulls enlaire.
Ne veu lo seu amor sola, que es pentinava
amb una pinta d'or i escarpidor de plata.
Amb lo signe que fa coneix que hi té entrada;
se'n puja escala amunt com si fos de la casa.
Quan és a mig replà ja en troba que baixava,
li dona el Déu vos guard, raó no n'hi tornava.
Ja n'hi presenta un ram, li fa la mitja rialla;
li torna a presentar, li fa tota plegada.
-Lo ram prou me n'has pres, l'amor no m'has donada;
si me'n doneu l'amor, me feu una abraçada.
-Això no ho faré jo, que en fóra castigada,
castigada de Déu, del pare i de la mare,
també dels meus germans, dels germans i germanes,
(tam)bé de tots els parents, i de la gent de casa.

*) La cantadora canta la tornada amb mètrica i melodia irregulars. Aquí en transcrivim la primera aparició.